रुद्रस्तुतत्कोपकालाभिज्ञोनायंकोपावसरइति तंप्रार्थयते कोपइति सहस्रयुगांतस्तवकोपस्यकालः कोपायोग्यश्चायंकालइत्याह अल्पकः अ
त्यल्पःअसुरोहतःअतःकोपानिवृत्त्याप्रह्लादंमाहिंसीरित्याह तत्सुतमिति यद्वा अकालेप्ययंकोपोऽस्यभक्तस्यरक्षणार्थमितिचेत् तर्हीदानींकोपं
त्यक्त्वाइमंपाहीत्यर्थः ॥ ४१ ॥ इंद्रस्तुनास्माकंहविर्भागादिलाभःपुरुषार्थः किंतुत्वत्परिचर्यैव भवतापुनरनेनसंरंभेणस्वकार्यमेवसाधितंतस्यचसि
द्ध्यत्वादुपसंहरैनंक्रोधमित्याशयेनाह हेपरमनोऽस्मान्त्रायतारक्षताभवतास्वीयाएवभागादैत्यात्प्रत्यानीताः अंतर्यामिणस्तवैवयज्ञेषुभोक्तृत्वात् अ
स्मदीयंहृदयकमलंत्वद्गृहमेव एतावत्पर्यंतंभयहेतुत्वेनास्मत्स्मृतिपथेनित्यंस्थितेनदैत्येनाक्रांतंव्याप्तंसत् प्रत्यबोधि भयापाकरणेनविकाशंनीतम्
ननुतवत्रैलोक्यैश्वर्यसाधनार्थमयमुद्यमइतिचेत्तत्राह कालग्रस्तमिति तेत्वां हेनारसिंहनरस्यसिंहस्यचाकाराभ्यामाविर्भूत अपरैःस्वर्गादिभिःकि

श्रीरुद्रउवाच कोपकालोयुगांतस्तेहतोऽयमसुरोऽल्पकः॥ तत्सुतंपाह्युपसृतंभक्तंतेभक्तवत्सल॥ ४१॥
इंद्रउवाच प्रत्यानीताःपरमभवतात्रायतानःस्वभागादैत्याक्रांतंहृदयकमलंत्वद्गृहंप्रत्यबोधि ॥ का
लग्रस्तंकियदिदमहोनाथशुश्रूषतांतेमुक्तिस्तेषांनहिबहुमतानारसिंहापरैःकिम्॥ ४२॥ ऋषयऊचुः
त्वंनस्तपःपरममात्थयदात्मतेजोयेनेदमादिपुरुषात्मगतंससर्ज ॥ तद्विप्रलुप्तममुनाऽद्यशरण्यपालरक्षागृ
हीतवपुषापुनरन्वमंस्थाः॥ ४३ ॥ पितरऊचुः श्राद्धानिनोऽधिबुभुजेप्रसभंतनूजैर्दत्तानितीर्थसम
येऽपितिलांब्वसभ्यः॥ तस्योदरान्नखविदीर्णवपाद्यआर्च्छत्तस्मैनमोनृहरयेऽखिलधर्मगोप्त्रे॥ ४४॥

म्॥ ४२ ॥ ऋषयस्तुतपःप्रवर्तनेनास्माकं महाननुग्रहःकृतइत्याहुः त्वंनोयदात्थपरमंध्यानलक्षणंतपः परमत्वेहेतुःआत्मनस्तवतेजः प्रभावरूपम्
तदेवाहुः येनतपसाआत्मनिलीनमिदंविश्वंससर्जसृष्टवानसितत् अमुनादैत्येनविप्रलुप्तंकुंठितंसत् हेशरण्यपाल अद्यरक्षाऽर्थंगृहीतेनानेन वपुषा
पुनरपितपःकुरुतेत्यनुज्ञातवानसि तस्मैतेनमइत्युत्तरश्लोकचतुर्थपादस्यानुषंगः ॥ ४३ ॥ पितरस्तुश्राद्धोद्धरणेनपरमोपकारिणंश्रीनृसिंहंप्रणमंति
श्राद्धानिश्रद्धायुक्तानिपिंडादीनिनोऽस्मभ्यंपुत्रैर्दत्तानिप्रसभंबलात् यःस्वयमधिकृत्यबुभुजे किंच तीर्थस्नानसमयेदत्तंतिलोदकमप्यपिबत् तानि
पिंडान्युदकानिचतस्योदराद्यआर्च्छत्आदृतवान् कथंभूतात् नखैर्विदीर्णावपायस्यतस्मात् वपाविदारणस्यतद्गतपिंडोद्धरणमेवफलमितिभावः ॥
॥ ४४ ॥